गर्क्शवासे महहुःखं जायमानस्य योनितः।

वातस्य वासभावे च ष्टद्दत्वे दुःखमेव च ॥ २८ ॥

कामेर्ष्याकोधसम्बन्धं योवने चातिदुःसहं।

दुःखप्राया ष्टद्दता च मरखे दुःखमुत्तमं॥ २८ ॥

कृष्यमाखस्य याग्येच नरकेषु च पात्यतः।

पुनच गर्को जन्माय मरखं नरकस्तवा॥ ३०॥

एवं संसारचकेऽस्मिन् जन्तवो घटियन्ववत्।

साग्यन्ते प्राकृतैर्वन्धेर्वद्वा वध्यन्ति चासकृत्॥ ३१॥

नास्ति तात सुखं किष्यद्व दुःखमताकुखे।

तक्षाकोच्याय यतता कयं सेव्या मया चयी॥ ३२॥

इति मार्बेखेयपुरावे पितापुष्यंवारे । १९।

दादशीश्थायः ॥

पितीवाच ।

साधु वत्स त्वयास्वातं संसारगञ्जनं परं।
जानप्रदानसमूतं समात्रित्य मञ्चाफलं ॥ १ ॥
तच ते नरकाः सर्वे यथा वे रीरवस्तवा।
विकितास्तान् समाच्छ विस्तरेख मञ्चामते ॥ २ ॥